

ството Божие. Безъ любовъ човѣкъ се намира предъ затворени врати. Дето похлопа, все затворена врата ще намѣри. Докато не придобие любовта, човѣкъ всичко ще има, но ще бжде вѣнъ отъ живота на небето. — Какво ще има тогава? — Той ще има всичко, каквото растенията иматъ; той ще има всичко, каквото рибитѣ, птицитѣ и млѣкопитаещитѣ иматъ. Той ще има даже и това, което човѣкъ има, но нѣма да има Любовта на Бога. — Като умремъ, нали ще отидемъ на небето? — Зависи, какъ сте умрѣли. Нѣкои хора умиратъ и следъ смъртта си пакъ оставатъ на земята. Други хора умиратъ, но следъ смъртта си възкрѣсватъ и отиватъ на небето. Така умира и житното зърно: посаждатъ го въ земята и следъ известно време покълва, дава стѣбло и листа, започва да се развива. Съ други думи казано: Житното зърно възкрѣсва.

Желая ви тази година да придобиете любовта въ себе си като врата, презъ която да влѣзете въ новия животъ. Вие сте добри хора, но нѣмате онази любовъ, презъ която да минете за Царството Божие. Щомъ нѣмате тази любовъ въ себе си, нѣма кой да ви пази отъ разбойници. Тѣ ще дойдатъ и ще ви обератъ. — Какъ да се справимъ съ грѣха? — Като престанете да се занимавате съ него. Любовта не се занимава съ грѣховетѣ на хората. Тя има предъ видъ освобождаването на хората отъ смъртта. Щомъ се освободи отъ смъртта, човѣкъ придобива любовта, и тя за-